

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.852 van 23 februari 1999
in de zaak A. 44.529/XII-1764.**

In zake : Maria VERSTREPEN,
wonende te LEUVEN,
Frederik Lintsstraat 65

tegen :

de stad LEUVEN.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Maria VERSTREPEN op 27 juni 1991 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 10 januari 1991 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven waarbij haar de tuchtstraf van zeven dagen schorsing met inhouding van wedde wordt opgelegd;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de beschikking van 28 april 1992 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 21 december 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 februari 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad
A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
D. SOCQUET, die loco advocaat B. BEELEN verschijnt voor
de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste
auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1.1. Overwegende dat het college van burgemeester
en schepenen van de stad Leuven op 10 januari 1991
besloten heeft verzoekster bij tuchtmaatregel te schor-
sing voor een termijn van zeven dagen met inhouding van
wedde; dat die beslissing haar met een nota van
18 januari 1991, door haar dezelfde dag voor ontvangst
afgetekend, ter kennis gebracht is; dat de verwerende
partij met een brief van vrijdag 18 januari 1991 het
besluit naar het provinciebestuur van Brabant heeft
gezonden;

1.2. Overwegende dat verzoekster, steunend op
artikel 11 van het decreet van 7 juni 1989 houdende
vaststelling voor het Vlaamse Gewest, van regelen
betreffende de organisatie alsook de uitoefening van het
administratief toezicht op de gemeenten, op 14 januari
1991 bij de bestendige deputatie van de provincieraad
van Brabant beroep ingesteld heeft tegen het tuchtstraf-
besluit en dat zij, nadat in haar visie de termijn
verstreken was waarover de bestendige deputatie beschik-
te om uitspraak te doen over de goedkeuring ervan, op
18 maart 1991 tegen de stilzwijgende goedkeuring beroep
ingesteld heeft bij de Vlaamse Executieve;

1.3. Overwegende dat de verwerende partij, na ontvangst van het bericht van 3 april 1991 van de vice-gouverneur van Brabant dat het bestreden besluit mocht uitgevoerd worden, aan verzoekster een kopie van het tuchtstrafbesluit overhandigd heeft; dat verzoekster aldus, blijkens de door haarzelf aangebrachte vermelding op het stuk, op 10 april 1991 kennis genomen heeft van de volledige tekst van het tuchtstrafbesluit van 10 januari 1991;

2. Overwegende dat het bevoegde lid van het auditoraat in zijn verslag ambtshalve de laattijdigheid van het beroep vastgesteld heeft, omdat het bestreden tuchtstrafbesluit niet behoort tot de categorie van beslissingen die door de toezichthoudende overheid goedgekeurd moeten worden en omdat, indien al betwijfeld zou kunnen worden dat de op 18 januari 1991 door verzoekster ondertekende dienstnota de beroepstermijn voor het indienen van een annulatieberoep heeft doen ingaan, het in ieder geval vast staat dat verzoekster op 10 april 1991 een volledige kennis heeft gekregen van het bestreden tuchtstrafbesluit zodat, vanaf dan gerekend, de laatste nuttige dag voor het indienen van het annulatieberoep 10 juni 1991 was;

3. Overwegende dat verzoekster in haar laatste memorie betoogt dat zij reeds op 10 januari 1991 kennis had van het bestreden besluit; dat zij evenwel van mening is dat het door haar op 14 januari 1991 ingediende beroep bij de bestendige deputatie de toezichtsprocedure van artikel 27 van het decreet van 7 juni 1989 op gang gebracht heeft die het de toezichthoudende overheid uiteindelijk mogelijk maakte om tot 7 juli 1991 het besluit van het college van burgemeester en schepenen met een annulatieberoep te bestrijden;

4.1. Overwegende dat artikel 11 van het decreet van 7 juni 1989 houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten voor de besluiten "bedoeld bij artikel 150, § 1, (...) van de nieuwe gemeentewet", d.w.z. de besluiten van de gemeenteraad waarbij de ambtenaren wiens benoeming aan de gemeenteraad opgedragen is tuchtrechtelijk afgezet of geschorst worden, een goedkeurings-toezicht ingesteld heeft, uit te oefenen door de bestendige deputatie van de provincieraad binnen de vijftig dagen na de inkomst van het tuchtstrafbesluit op het provinciaal gouvernement; dat evenwel het bestreden besluit getroffen werd door het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven, dat overeenkomstig artikel 151 van de nieuwe gemeentewet, zoals dat toentertijd van kracht was, de bevoegdheid had om aan de gemeenteambtenaren, met uitzondering van de ontvanger en de secretaris, de tuchtstraf van de schorsing op te leggen voor een termijn van ten hoogste zes weken;

Overwegende dat de beslissingen genomen op grond van artikel 151 van de nieuwe gemeentewet, zoals de thans bestredene er een is, aan geen goedkeuringstoezicht onderworpen zijn; dat er enkel het gewone schorsings- en vernietigingstoezicht, geregeld door artikel 26 en 27 van het decreet van 7 juni 1989, op van toepassing is;

4.2. Overwegende dat, aangenomen dat het beroepschrift dat verzoekster op 14 januari 1991 bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant heeft ingediend wordt geïnterpreteerd als een vraag aan de toezichthoudende overheid om gebruik te maken van haar facultatieve schorsings- en vernietigingsbevoegdheid, dat bezwaar aanleiding is geweest tot de stuiting van de termijn om bij de Raad van State in beroep te

komen; dat, aangenomen voorts dat het besluit van 10 januari 1991, naar de provinciegouverneur verstuurd met een brief van 18 januari 1991, op maandag 21 januari 1991 of kort daarna op het provinciaal gouvernement van Brabant ingekomen is -wat verzoekster in haar laatste memorie uitdrukkelijk bevestigt- de termijn voor het indienen van het beroep bij de Raad van State, naar luid van de rechtspraak die ook nog met betrekking tot het decreet van 7 juni 1989 wordt gehanteerd, gestuit is totdat de termijn waarover de toezichthoudende overheid beschikt om het besluit te schorsen of te vernietigen verstreken is, in de datering opgegeven door verzoekster dus tot 12 maart 1991; dat wanneer de termijn van beroep vanaf die datum gerekend wordt, het annulatieberoep laattijdig ingediend is;

4.3. Overwegende daarenboven dat verzoekster op 12 april 1991 in elk geval formeel kennis gekregen heeft van het gehele tuchtstrafbesluit van 10 januari 1991; dat, ook in de hypothese dat de beroepstermijn slechts vanaf die datum berekend zou mogen worden, het annulatieberoep laattijdig is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op drieëntwintig februari
1900 negenennegentig, door de XIIe kamer, die was
samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
	W. GEURTS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

J. DE BRABANDERE.